

Emil, Konrad RACZYŃSKI – harcmistrz Hufcowy Hufca Harcerzy w Białej Krakowskiej (1936-1939)

Urodzony 20.11.1913 r., w Starym Bielsku. W latach 1924-1936 uczęszcza do Gimnazjum im. Marcina Wadowity w Wadowicach. Tam wstępuje do harcerstwa, prowadzi drużynę im. St. Żółkiewskiego i organizuje kolejną im. T. Kościuszki. Wchodzi w skład komendy hufca i staje się głównym animatorem życia harcerskiego w Wadowicach. Zdobywa kolejne stopnie harcerskie i instruktorskie. Jest organizatorem obozów w Białym Dunajcu (1931), Cichem koło Zakopanego (1932), Śleszowicach koło Wadowic (1933), Zawoji (1935) oraz dwu obozów wędrownych latem 1930 i 1932 roku. Działa w lokalnym gnieździe Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”, w którego gmachu zlokalizowano niewielkie biuro hufca ZHP. W „Sokole” prowadzi dla harcerzy naukę strzelania, kurs spadochronowy, rozwinięte terenoznawstwo. Współpracuje też z wadowickim oddziałem Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego przy budowie schroniska na Leskowcu (1932/33). Po maturze w 1936 roku otrzymuje pracę w Śląskim Banku Kredytowym w Bielsku. Zamieszkuje w Białej Krakowskiej, do której przybywa już jako wysoko wykwalifikowany instruktor w stopniu harcmistrza. Tu angażuje się w działalność społeczno-wychowawczą na rzecz dzieci i młodzieży prowadząc Dom Młodzieży i przyjmując funkcję hufcowego bialskich harcerzy. W tym samym roku powołuje przy Warsztacie Sukienniczym Micherdzińskiego VI Drużynę Harcerzy im. Jana Kilińskiego, której członkami są bialscy robotnicy oraz organizuje zimowisko w Zakopanem, na którym prowadzi kurs zastępowych z nauką jazdy na nartach. Zimą 1937 roku organizuje wyjazdy bialskich harcerzy na dwa zimowiska Harcerskiego Klubu Narciarskiego organizowane w Zwardoniu i w Zakopanem. W lutym 1939 roku przekazuje funkcję hufcowego Bronisławowi Gabrysiowi, zostając jego zastępcą.

W czerwcu 1939 roku zostaje powołany na ćwiczenia wojskowe w Przemyślu gdzie przebywa do wybuchu wojny. Następnie uczestniczy w wojnie obronnej 1939 roku a po utracie niepodległości Polski przez Węgry, Turcję, Iran i Afrykę (gdzie bierze udział w walkach pod Tobrukiem) dociera do 1.Dywizji Pancernej gen. Stanisława Maczka w Wielkiej Brytanii, w której walczy w dywizyjnym oddziale rozpoznawczym. Wraz z żołnierzami 1.D.Panc bierze udział w inwazji sił alianckich w Normandii i przechodzi szlak bojowy przez Francję i Belgię. Zginął 2.10.1944 r., podczas przeprowadzania rozpoznania w Zondereigen znajdującym w belgijskiej enklawie rozmieszczonej na pograniczu z Holandią. Został pochowany na Polskim Honorowym Cmentarzu Wojskowym w Lommel. Mieszkańcy wyzwolonej gminy upamiętnili K. Raczyńskiego i innych poległych żołnierzy 1.Dywizji Pancernej na tablicy pamiątkowej zawieszanej na pomniku w Baarle Hertog.

Opracowała; K.Wójcicka

Materiały:

1. J.Klistała, Harcerstwo...s.31,57
2. hm. Emil Konrad Raczyński, w; Życiorysy harcerek i harcerzy... , B-B, 1981,s. 79.
3. nl.wikipedia.org/wiki/Zondereigen
4. Zbigniew Jurczak-hm, -prezes Towarzystwa Miłośników Ziemi Wadowickiej, notka biograficzna Konrada Raczyńskiego